

Příloha k protokolu o SZZ č.

Diplomantka: Klára Šimková

Vysoká škola: *Jihočeská univerzita PF*

Katedra hudební výchovy

Aprobace: **Učitelství pro 1. st. ZŠ**

Datum odevzdání posudku: **17. 1. 2013**

Recenzent diplomové práce:

Mgr. Martin Voříšek, Ph.D.

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Rozvoj hudební tvořivosti žáků na základě Karafiátových Broučků

Hned v úvodu svého posudku s potěšením konstatuji, že předložená diplomová práce vykazuje všechny podstatné znaky, jež obvykle přispívají k úspěchu absolventských prací: Zájem o konkrétně vymezené téma, logickou strukturu, schopnost soustředit a vyhodnotit relevantní informace ze sekundární literatury, jazykovou korektnost a zřejmý praktický přesah.

Autorka se rozhodla věnovat se možnostem tvůrčí činnosti dětí v hodinách hudební výchovy, případně v hudebně zaměřených zájmových kroužcích. Především, že v oblasti hudební didaktiky a výchovy se nemohu pokládat za poučeného odborníka, na základě svých zkušeností však dané téma jednoznačně pokládám za nosné, ba dokonce možná dosti palčivé. Je zbytečné připomínat, že vlivem široké dostupnosti zvukových médií se valná většina populace k hudbě dostává pouze v roli pasivních konzumentů. I aktivní provozování hudby v základních a hudebních školách se však namnoze omezuje na opakování naučených písniček, respektive na spíše mechanickou interpretaci hudebního zápisu. Ani děti, které na nějaký nástroj hrají, tak často nejsou schopné improvizovaně doprovodit (či bez not zahrát) byť jednoduchou skladbičku, o možnostech vlastní tvorby vůbec nemluvě.

Obecné otázky hudební tvořivosti diskutuje autorka v úvodní, teoretické části práce, vycházejíc přitom z úctyhodného záběru odborné literatury (vedle několika internetových statí čítá soupis zdrojů 33 tištěných odborných publikací). Jak jsem již uvedl v úvodu, je tato část práce přehledná a logicky vystavěná. Klára Šimková zde prokazuje nejen solidní znalost tématu, ale také bezproblémově zvládnutou schopnost kompilace s vlastními komentáři. Jen zcela na okraj z hlediska chronologické posloupnosti podotýkám, že Vladimír Helfert se k otázkám hudební výchovy na nehupebních školách nevyslovil „v *polovině 20. století*“ (s. 41), jeho příslušná publikace vyšla poprvé již v roce 1930.

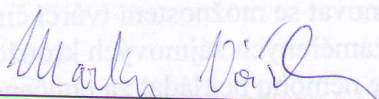
Vlastním jádrem práce je pak návrh náplně sedmi vyučovacích hodin, propojených dějovou linií Karafiátových Broučků. Vedle relativně běžných hudebních aktivit (zpěv, tleskání, hra na tělo, jednoduchý rytmický doprovod) si děti v jejich průběhu vyzkoušejí také samostatný tvůrčí přístup k hudbě a textu (např. doplnit chybějící slova písně, vytvořit vlastní říkanku a poté ji opatřit melodií). Obecná pozitiva takto koncipovaných hodin hudební výchovy zde není třeba vypočítávat, ostatně diplomantka nejdůležitější z nich uvádí v první části práce. Případná dílčí negativa se autorce nepochybně vyjevila při souvislé praxi, v jejímž rámci měla možnost si svůj projekt vyzkoušet. Záznamy na přiloženém CD znějí mnohdy trochu rozpačitě, stěží však lze očekávat, že z žáků základní školy (navíc nejspíš znervózněných přítomností kamery) se v průběhu sedmi hodin stanou suverénní skladatelé a interpreti dětských písní. Coby vyučující dějin hudby připojím navíc dvě poznámky, jež opět považuji za zcela marginální: Nejsem si jistý, zda se jako hudební ilustrace pro polaritu

Broučkovy nešťastné a šťastné lásky hodí právě Fibichův *Poem* a Beethovenova *Óda na radost* (zvláště, pokud v téže hodině děti využívají k podložení smutné a veselé říkanky protiklad mollové a durové tóniny). A dále, i když žáci prvního stupně asi stěží odliší jemné odstíny hudební interpretace, přimlouval bych se za výběr hudebních příkladů v co nejvyšší interpretační kvalitě (v takřka bezedných hlubinách internetu by se patrně dala najít mnohem lepší verze předehry ke Straussovou *Netopýrovi*, než kterou autorka využila). Především však zdůrazňuji, že si na této části práce výrazně cením diplomantčina zaujetí, její snahy předat žákům radost z tvůrčích aktivit a v neposlední řadě také elánu k vytváření časově náročných příprav. Nelze než si přát, aby Kláru Šimkovou tyto vlastnosti provázely i v její budoucí pedagogické činnosti.

Vyjma tolerovatelného množství neopravených písařských přehmatů nemám žádné výhrady ani k formální stránce textu. Autorka zcela korektně cituje a odkazuje na použité zdroje, vyjadřuje se srozumitelně, přehledně, nedopouští se gramatických chyb.

Práci jednoznačně doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **výborně**

podpis recenzenta diplomové práce

V Českých Budějovicích dne 17. 1. 2013

Stupeň klasifikace:	☒ výborně	☐ velmi dobře	☐ dobře	☐ nevyhověl
---------------------	--	-----------------------------------	-----------------------------	---------------------------------